

Moja „super-sposobna“ kćer

Angela je rođena 2003. godine sa Downovim sindromom . Njezin otac kaže da ako vjerujemo u Božju providnost, tada suočavanje sa ovom stvarnošću donosi velike plodove.

13.08.2015.

Jednom sam čuo priču da imati dijete sa Downovim sindromom je kao planirati put u Firenzu, međutim nakon sto uzletite pilot vas obavijesti da ćete sletjeti u Nizozemsku.

Nizozemska isto tako ima prekrasne krajolike i mjesta, gradove i prirodu.

U našem slučaju nakon početnog šoka i suza, supruga i ja odlučili smo prihvati našu malu „Nizozemku“. Iako nismo znali kako će sve ispasti, vjerovali smo Bogu i rekli: Bog nam je poslao Angelu, tako da to mora biti za neko veće dobro. Prestali smo negativno misliti i primili smo se posla.

U početku se neočekivano pojavio problem koji nažalost imaju i druga djeca sa Downovim sindromom, a to je zapravo veliki organski disbalans i velike psihološke barijere. Doktor nam je rekao da Angela ima rupicu na srcu koja se mora kontrolirati. Nakon nekog vremena je postalo jasno da će trebati ići na operaciju. Bogu hvala operacija je dobro prošla tako da se Angela nije tako brzo umarala pri fizičkim vježbama kao prije.

Kad je napunila 3 godine počeli smo razmišljati koju školu bi Angela trebala pohađati. Standardnu redovnu školu ili možda školu za djecu s posebnim potrebama. Odlučili smo se da će pohađati istu školu kao i sestra - *Entreolivos*. Učitelji u ovoj školi zajedno sa angažiranim roditeljima, koji su vjernici Opusa Dei i moji prijatelji, pokazali su veliku z želju i volju prilagoditi se situaciji. Učitelji su prolazili posebne izobrazbe kako bi se prilagodili situaciji u razredu, tako da se nitko ne osjeća zakinut. Angelina integracija u školu je bila jako uspješna.

Učlanio sam se u udrugu oboljelih od Downovog sindroma u Sevilli gdje sam upoznao puno roditelja s kojima sam izmjenjivao savjete i iskustva. Moram priznati da mnogi roditelji s velikim strpljenjem, inovativnošću i ljubavi prelaze jako teške barijere i prepreke. Moje je mišljenje da nam

pouzdanje u Božju Providnost kako puno olakšava situaciju u kojoj smo se našli.

Ne preferiram izraz „nesposoban“ za djecu ili osobe s takvim dijagnozama. Istina je da im učenje predstavlja veliku barijeru ali su zato u nekim drugim područjima života jako nadareni i napredni.

Zapravo su to najvažnija područja života: dobrota, ljubav, absolutna iskrenost čak i bez naznaka obmane, neumorna radost, bez zabrinutosti o tome što drugi misle kad pokazuje svoju ljubav i naklonost, zatim želja za poboljšanjem i velika sposobnost uživanja u najponizniji stvari u životu. Ja barem naučim nešto novo svaki dan o tome kako rastu u tim kvalitetama.

Ponekad su me ljudi pitali što bi učinio ako se utvrdi da se mogu ukloniti genetske promjene od kojih Angela pati. Uvijek sam odgovorio da

ja volim Angelu takvu kakva jest, i ne mislim da bih ju volio više kad bi bila drugačija. Sa svim svojim poteškoćama, Angela može biti sretna kao ili čak i više od njezine braće i sestara, i ona ima velike darove koji su velika pomoć za sve oko nje. Sva ta djeca rođena su sa jednim posebnim "ljepilom" koje povezuje i zbližava obitelji i uče nas puno o tome kako i koliko trebamo biti zahvalni. Osim toga, tako ih je lako voljeti!
